**JUDECĂTORIA**
**ORHEI**

Republica Moldova, MD-3505, mun. Orhei, str. Vasile Mahu, nr.135

email: jor@justice.md, Tel. +373 (235) 20 437, Fax. + 373 (235) 20 736

https://jor.instante.justice.md/

Dosarul nr. 2-727/2026 /2-26043814-38-2-07042026-1/

**H O T Ă R Î R E**
În numele Legii

Pronunţată public la **19 mai 2026** în mun. Orhei
Hotărârea întocmită integral la **25 iunie 2026**

Judecătoria Orhei (sediul Central)
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Eugeniu Ciubotaru
grefieră Diana Stovbîr

cu participarea reprezentantului reclamantei Ana Rusu, avocatul Ion Borodulin, împuternicit prin mandatul avocațial seria MA nr. 2232611 din 31 martie 2026, a reprezentantei pârâtului Anatolie Rusu, avocata Irina Godoroja, împuternicită prin mandatul avocațial seria MA nr. 2373804 din 15 mai 2026, -

în sediul instanței, în ședință publică, în limba de stat și în procedură contencioasă a judecat pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Ana Rusu împotriva lui Anatolie Rusu cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată, -

**a c o n s t a t a t :**

**Argumentele părților procesului:**

La 07 aprilie 2026, Ana Rusu s-a adresat Judecătoriei Orhei (sediul Central) cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Rusu cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor respective, reclamanta a indicat că la 12 octombrie 2012 a încheiat căsătoria cu pârâtul. Ulterior, în baza hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Central nr. 2-923/2018 din 02 octombrie 2018, căsătoria încheiată între Ana Rusu și Anatolie Rusu a fost desfăcută și a fost stabilit domiciliul copilului minor comun Daniel Rusu, născut la ********** împreună cu mama sa.

A menționat că în prezent minorul Daniel Rusu, se află la educația și grija sa, din aceste considerente fiind necesară încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în sumă de 3500 lei lunar.

Reclamanta a subliniat că Anatolie Rusu nu este angajat oficial în cîmpul muncii în Republica Moldova, însă acesta este sănătos și apt de muncă, fapt ce îi permite să asigure întreținerea copilului minor.

A relevat că potrivit datelor oficiale ale Biroului Național de Statistică, coșul minim de existență pentru un copil în vîrstă de 7-17 ani, în primul semestru al anului 2025, a constituit suma de 3363,50 lei. Astfel, potrivit art. 76 alin. (2) din Codul familiei, cuantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină în instanța judecătorească, ținîndu-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Ana Rusu a relatat că având o situație financiară complicată, stabilirea unui cuantum în sumă fixă al pensiei de întreținere, plătibil lunar, în sumă de 3500 lei este necesar pentru asigurarea unui nivel de trai optim pentru copilul minor, Daniel Rusu.

Totodată, a subliniat că cuantumul stabilit de Biroul Național de Statisctică este unul orientativ și nu obligatoriu. Or, această sumă reflectă minimul de existență pentru un copil în vârstă de 7-17 ani, care înregistrează măriri de la semestru, însă creșterea și îngrijirea unui copil nu poate fi limitată la acest minim. Informația Biroului Național de Statistică are un caracter de reper la stabilirea cuantumului minim al pensiei pentru întreținerea unui copil minor, fiind luate în considerare și interesele copilului, activitățile acestuia, posibilitățile economice ale ambilor părinți, ocupația acestora, precum și faptul cu cine locuiește copilul.

Într-un final, a solicitat încasarea de la pîrît a pensiei de întreţinere a fiului minor în sumă de 3500 lei lunar și compensarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată, reclamanta Ana Rusu, cît și reprezentantul său, avocatul Ion Borodulin, reiterând argumentele elucidate în cererea de chemare în judecată, au solicitat admiterea acțiunii integral, conform obiectului şi temeiului formulat.

Reprezentanta pârâtului Anatolie Rusu, avocata Irina Godoroja, a vociferat că recunoaște parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Ana Rusu, și anume agreează încasarea pensiei de întreținere a copilului minor în cuantum fix de 2000 lei lunar. În rest, a solicitat respingerea pretențiilor ca fiind neîntemeiate.

**Aprecierea instanței:**

Studiind materialele pricinii, audiind participanții la proces, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea Anei Rusu împotriva lui Anatolie Rusu cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Art. 239 Cod de procedură civilă prevede că hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În corespundere cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În ședința de judecată s-a constatat fără echivoc că Anatolie Rusu și Ana Rusu sunt părinții copilului Daniel Rusu, născut la ********** fapt ce se atestă prin certificatul de naștere nr. NA-VI 3648519 din 26 martie 2013, eliberat de către Oficiul Stare Civilă Orhei (f.d.10).

S-a mai stabilit cu certitudine că prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 02 octombrie 2018, căsătoria dintre Ana Rusu și Anatolie Rusu, a fost desfăcută. S-a stabilit domiciliul copilului minor Daniel Rusu, născut la ********** cu mama sa Ana Rusu (f.d.9).

In concreto, cu referire la pretenția cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, instanţa reţine că potrivit art. 58 din Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Conform art. 74 alin. (1) Codul Familiei, părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material.

Art. 76 alin. (1) din Codul familiei indică că În cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau

fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art. 75.

Potrivit art. 97 Codul Familiei, în lipsa unui acord referitor la întreţinere, membrii familiei menţionaţi la art.74-91 pot porni în instanţa judecătorească o acţiune privind încasarea pensiei respective, chiar şi în cazul cînd aceasta se plăteşte benevol, iar art. 98 alin. (2) din Codul Familiei prevede că pensia pentru întreţinerea copilului minor se va încasa din momentul înaintării acţiunii în instanţa judecătorească pînă la atingerea de către copil a majoratului.

La caz, s-a stabilit că la moment, copilul minor Daniel Rusu după separarea în fapt a părinților, s-a aflat în grija și supravegherea reclamantei Ana Rusu. În privinţa întreținerii copilului minor, între părţi nu există niciun acord, din care considerente pensia de întreținere urmează a fi stabilită pe cale judecătorească.

Reclamanta a solicitat încasarea de la Anatolie Rusu a pensiei de întreținere pentru copilul Daniel Rusu, în cuantum fix, în mărime de 3500 lei lunar. Reclamanta a relatat că copilul minor primește transferuri la contul de card de la Anatolie Rusu, însă dumneaei nu cunoaște ce sumă anume și cum sunt gestionați banii. A menționat că în cazul în care pensia va fi achitată în beneficiul său, aceștia vor fi cheltuiți rațional pentru întreținerea copilului, cum ar fi pentru îmbrăcăminte, ocupații extrașcolare, călătorii de transport.

Reprezentanta pârâtului, în ședința de judecată, a declarat că Anatolie Rusu este de acord să achite pensia de întreținere pentru copilul minor Daniel Rusu în mărime de 2000 lei/lunar. A mai indicat că în principiu, toate cheltuielile de întreținere a copilului minor le suportă. Mai mult, fiul primește lunar transferuri din partea tatălui.

Coroborînd explicațiile părților din cadrul dezbaterii pricinii în fond și analizând înscrisurile anexate la materialele dosarului, instanța de judecată conchide că este judicios și echitabil ca revendicarea reclamantei să fie admisă parțial, din considerentele ce succed.

Pîrîtul este un adult de 45 ani,  apt de muncă și activează peste hotarele Republicii Moldova (Regatul Țărilor de Jos). Deci, instanța punctează că lui Anatolie Rusu, indubitabil, îi incumbă obligația de a-și întreține corespunzător copilul minor, chiar dacă aceștia locuiesc separat. Această sarcină revine ambilor părinți în virtutea responsabilităților asumate încă de la momentul conceperii copilului în familie.

În speță, instanța ia în calcul că cuantumul pensiei de întreținere urmează a fi diminuat, întrucît părinții au sarcini și obligații egale. Totuși, la acest aspect este lesne de evidențiat că această obligaţie legală, instituită în contul părinţilor, urmăreşte scopul legitim de asigurare a unui suport material suficient dezvoltării armonioase a copilului în cazul în care părinţii acestora divorţează. Totuşi, instanţa ţine să accentueze că obligaţia de întreţinere a unor minori nu presupune doar realizarea unor anumite cheltuieli băneşti lunare. Această obligaţie generică (de întreţinere), pe lîngă obligaţia de suportare a unor cheltuieli lunare, implică o mulțime de alte obligaţii şi activităţi subsecvente, care a priori nu pot fi enumerate exhaustiv. Indubitabil, aceste subobligaţii şi activităţi implică timp, efort fizic şi psihic. Dacă în timpul căsătoriei şi convieţuirii comune, aceste obligaţii pot fi repartizate echitabil între soţi, atunci în cazul desfacerii căsătoriei şi lipsei convieţuirii comune, aceste obligaţii revin soţului cu care copiii domiciliază după desfacerea căsătoriei.

In concreto, cu referire la cuantumul pensiei de întreținere a copilului minor, instanța ținînd cont de faptul că pîrîtul este tînăr, apt de muncă și are venituri fluctuabile, avînd în vedere realitățile economice ale Republicii Moldova și necesitățile ce le implică creșterea unui adolescent, instanța apreciază că suma de 3000 lei, plătibilă lunar, pentru întreținerea copilului minor Daniel Rusu este una echitabilă și avînd ca reper cele enunțate supra, nu reprezintă o sarcină insurmontabilă pentru tatăl acesteia, Anatolie Rusu.

Subsecvent, instanța notează că limita de 3000 lei lunar pentru întreținerea unui copil se pliază perfect pe cuantumul stabilit de instanțele naționale pentru părinții care activează în afara Republica Moldova. Mai mult, la caz, stabilirea pensiei de întreținere a copilului minor pînă la plafonul de 3000 lei/lunar, va fi posibil de o achitat fără un efort extrem de mare. Or, suma echivalează cu puțin peste 150 Euro, ceea ce pentru veniturile încasate de salariații din Regatul Țărilor de Jos este o sumă modică (fapt notoriu că în Olanda nivelul de trai este printre cele mai ridicate, corepsunzător și salariile sunt considerabil mai mari).

În acest context, potrivit datelor oficiale ale Biroului Naţional de Statistică, coșul minim de existență pentru un copil în vîrstă de 7-17 ani, pentru anul 2025, a constituit suma de 3368,50 lei. Instanța, per-a-contrario, conchide că potrivit art. 76 alin. (2) din Codul familiei, cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Totodată, instanța reține că cuantumul stabilit de Biroul Național de Statistică este unul orientativ și nu obligatoriu. Or, această sumă reflectă minimul de existență, iar

cheltuielile reale de întreținere ale unui copil în vârstă de 13 ani sunt mult mai mari. În aceeași succesiune logică urmează a fi menţionat că datele statistice enunţate supra reflectă minimul de existență pentru un copil în vârstă de 7-17 ani, care înregistrează măriri de la semestru la semestru, însă creșterea și îngrijirea unui copil nu poate fi limitată la acest minim. Informația Biroului Național de Statistică are un caracter de reper la stabilirea cuantumului minim al pensiei pentru întreţinerea unui copil minor, fiind luate în considerare şi interesele copilului, activitățile acestuia, posibilitățile economice ale ambilor părinți, ocupaţia acestora, precum și faptul cu cine locuieşte copilul.

Cît privește argumentul pârâtului precum că acesta contribuie la întreținerea copilului cu sume considerabile, instanța punctează că acest fapt, din contra, dovedește indubitabil că Anatolie Rusu dispune de resurse financiare arhisuficiente pentru a contribui la ridicarea veniturilor (respectiv, a nivelului de trai) copilului său minor. Faptul că dumnealui regulat transferă copilului minor mijloace bănești la contul de card card este un aspect plauzibil, însă aceasta nicidecum nu are drept consecință netemeinicia cererii, care este fundamentată pe prevederi legale. Ba din contra, în situația în care pîrîtul are venituri mari și un nivel de viață bun, apare circumstanța logică și legală în care trebuie să contribuie și mai mult la întreținerea copilului. Deci, este evident că diferența de 1000 lei lunar dintre suma agreată (2000 lei/lunar) și cea dispusă spre încasare de instanță (3000 lei/lunar) nu poate nicidecum cauza pîrîtului greutăți sau incapacitate de plată.

Într-o altă ordine de idei, instanța mai remarcă că Daniel Rusu are 13 ani împliniți și în esență, este un adolescent de sine stătător (locuiește în Chiperceni cu mama, dar studiază în mun. Orhei, făcând naveta aproape zilnic). Așa fiind, este indubitabil că copilul și tatăl pot comunica direct și soluționa după caz, orice problemă sau nevoie stringentă (după cum deja și o fac cu succes). Într-o atare situație, neechivoc că stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, în speță, nu ar trebui să șicaneze pîrîtul prea mult, întrucît dumnealui dispune de suficiente resurse financiare și se poate axa pe fortificarea unei relații armonioase, sănătoase și durabile cu fiul fără a insista prea mult pe mobilul de fapt (nu de drept) al înaintării acțiunii. Deopotrivă, instanța, după analiza pretențiilor reclamantei, la adoptarea hotîrîrii a luat în calcul și faptul că soluția nu trebuie să deranjeze sau displacă prea mult, întrucît poate descuraja pîrîtul de a contribui la plata cheltuielilor suplimentare.

Sintetizînd, instanța reiterează că pentru întreținerea unui copil minor, suma de 3000 lei lunar cu titlu de pensie de întreținere nu este disproporţionată cu scopul urmărit şi nu lezează în mod arbitrar şi inechitabil drepturile şi obligaţiile pîrîtului, atîta timp cît de partea sa, reclamanta, cu siguranță, urmează să suporte cheltuieli pentru îngrijirea copilului aproximativ egale.

Respectiv, echilibrul obligaţiilor care vor reveni soţilor după desfacerea căsătoriei şi stabilirea domiciliului copilului comun, este păstrat.

Subsecvent, în corespundere cu art. 96 alin. (1), ($1^1$) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța a constatat că reclamanta Ana Rusu, a fost reprezentată în instanță de către avocatul Ion Borodulin.

Conform cererii de chemare în judecată se revendică compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4000 lei. Bonul de plată din 31 martie 2026 (f.d.12), dovedește neechivoc că reclamanta Ana Rusu a achitat avocatei pentru reprezentarea intereselor sale în prezenta cauză civilă, anume această sumă.

Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanța, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de: complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă; aportul avocatului la soluţionarea cauzei; timpul şi munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obţinut; restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei; natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client; experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului; justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză; alţi factori, la discreţia instanţei.

Prin prisma aplicării normelor precitate dar și a Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 24.12.2012 privind modificarea și completarea Hotărîrii explicative ”cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile” nr. 25 din 28.06.2004, ținînd cont de materialele dosarului, judecătorul reține că nu este justificată încasarea unei sume atît de mari pentru compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică, deoarece volumul de lucru a fost unul extrem de redus, iar caracterul acestuia nu ţine de întocmirea a unui număr mare de acte, scrisori, de obținerea anevoioasă unor probe, etc. Concret, obiectul litigiului este unul extrem de simplu, iar la cererea de chemare în judecată au fost anexate doar copii ale actelor de identitate și stare civilă.

Instanța conchide că problemele ridicate în litigiu nu prezintă o noutate juridică, iar lucrul pe dosar, nu i-a afectat avocatului capacitatea de a participa pe alte dosare. La fel, este evident că reprezentanta reclamantei nu are nevoie de careva aptitudini speciale

necesare pentru a acorda asistenţa și nici de mult timp pentru pregătirea cererii de chemare în judecată.

Concomitent, instanța statuează că reprezentantul reclamantei nu a prezentat vreun raport al acțiunilor efectuate.

În același timp, instanța va lua în calcul și faptul că acțiunea a fost admisă parțial (pretenția de încasare a pensiei de întreținere de 3500 lei/lunar, a fost acceptată doar în limita sumei de 3000 lei/lunar).

Respectiv, instanța constată că Anatolie Rusu nu poate fi taxat pentru achitarea de către reclamantă pentru asistenţa juridică a unei sume mai mari.

Așadar, având în vedere complexitatea cazului, proporția pretențiilor admise și acțiunile real întreprinse de către avocat, instanța conchide că suma de 3000 lei este pe deplin rezonabilă, iar excedentul achitat de către Ana Rusu, urmează să fie suportat de către aceasta.

Subsecvent, în corespundere cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Art. 83 alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

În conformitate cu prevederile art. 87 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, valoarea acţiunii se determină din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an - în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere.

Potrivit anexei nr. 1 a Legii nr. 213 din 31 iulie 2023, pct. 1.1.2, pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial, pentru cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil dacă valoarea acțiunii este de 5001-50000 lei, taxa de stat constituie 250 lei + 4% din valoarea acțiunii care depășește 5001 lei.

Reieşind din faptul că pretenţia formulată de reclamanta Ana Rusu privind încasarea pensiei de întreţinere a copilului minor este întemeiată parţial, avînd în vedere că la depunerea acţiunii, reclamanta a fost scutită de drept (art. 85 alin. (1) Cod de procedură civilă și pct. 1.1.2 din anexa nr. 2 al Legii taxei de stat) de obligaţia de plată a taxei de stat, instanţa de judecată consideră necesar de a încasa de la Anatolie Bunacalea în beneficiul bugetului de stat, suma de 1489 lei și 96 bani ((3000 lei/lunar * 12 luni =

36000 lei (250 + (36000-5001 lei = 30999 lei x 4%) = 1489,96 lei)) cu titlu de taxă de stat.

Într-o altă ordine de idei, instanța notează că reclamanta a mai solicitat și compensarea cheltuielilor de judecată legate de taxa de timbru în cuantum de 200 lei.

În conformitate cu art. 84 Cod de procedură civilă, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii. Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul.

Așadar, deoarece se reține culpa pîrîtului la inițierea litigiului respectiv și avînd în vedere că pretențiile reclamantei Ana Rusu au fost admise parțial, instanța va compensa reclamantei din contul pârâtului Anatolie Rusu și cheltuielile sub forma taxei de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

În contextual celor enumerate supra, în conformitate cu art. 74-76 din Codul familiei al Republicii Moldova, art. 212, 236, 238-241, 256 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,-

**h o t ă r ă ş t e:**

Cererea de chemare în judecată depusă de către Ana Rusu împotriva lui Anatolie Rusu cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, se admite parțial.

Se încasează de la Anatolie Rusu, născut la ***** cod numeric personal *****, domiciliat în mun. ***** în beneficiul Anei Rusu, născută *****, cod numeric personal *****, domiciliată în r-nul *****, pensie pentru întreținerea copilului minor Daniel Rusu, născut la ********** cod numeric personal *****, în sumă bănească fixă în mărime de 3000 (trei mii) lei, plătibili lunar, începând cu data adresării cererii de chemare în judecată – 07 aprilie 2026 şi pînă la atingerea majoratului de către copil.

În conformitate cu art. 256 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească privind plata pensiei de întreținere, se execută imediat.

Se încasează de la Anatolie Rusu, născut la ***** cod numeric personal *****, domiciliat în mun. *****, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 1489 (una mie patru sute optzeci și opt) lei și 96 bani.

Se încasează de la Anatolie Rusu, născut la ***** cod numeric personal *****, domiciliat în mun. *****, în beneficiul Anei Rusu, născută *****, cod numeric personal *****, domiciliată în r-nul *****, cheltuielile de judecată sub forma taxei de timbru în

mărime de 200 (două sute) lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 (trei mii) lei.

În rest, pretențiile cu privire la încasarea sumelor excedente, se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărîrea cu drept de apel în Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Orhei (sediul Central).

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Eugeniu Ciubotaru

Copia corespunde originalului, judecător Eugeniu Ciubotaru